Dosarul nr. 1ra-1697/2017

Curtea Supremă de Justiție
D E C I Z I E

22 noiembrie 2017 **mun. Chișinău**

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte Nicolae Gordilă
Judecători Liliana Catan
Ion Guzun

a examinat admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Vasile Bolduratu și de avocatul Andrei Roșca în numele inculpatului, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Chișinău din 24 ianuarie 2017 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 23 mai 2017, în cauza penală în privința lui:

Obada Pavel xxxx, *născut la xxxx, originar și domiciliat în mun. xxxx, str. xxxx.*

Termenul de examinare a cauzei:
Prima instanță: 15.04.2016 – 24.01.2017;
Instanța de apel: 13.03.2017 – 23.05.2017;
Instanța de recurs: 31.10.2017 – 22.11.2017.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău (sediul central) din 24 ianuarie 2017, *prin excluderea semnului calificativ prevăzut de lit. b) alin. (4) art. 217[1] Cod penal,* Obada Pavel a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 217[1] alin. (4) lit. d) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 7 ani și 6 luni, cu executare în penitenciar de tip închis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții sau de a exercita activități legate de circuitul legal al substanțelor narcotice, psihotrope sau a analoagelor lor pe un termen de 3 ani.

S-a dispus încasarea de la Obada Pavel în beneficiul statului a sumei de 2429,32 lei cu titlu de cheltuieli judiciare, suportate în legătură cu efectuarea urmăririi penale în privința acestuia.

2. Potrivit sentinței s-a stabilit că Obada Pavel, la 02 februarie 2016, aproximativ la ora 22:50, realizând intențiile sale criminale de înstrăinare a substanțelor narcotice, a fost reținut de organul de urmărire penală în curtea blocului nr. 406 din str. Muncești, mun. Chișinău, iar în rezultatul percheziției corporale a acestuia au fost stabilite și

ridicate substanțe narcotice și psihotrope, păstrate de către Obada Pavel în scop de înstrăinare.

Conform raportului de expertiză nr. 270 – 271 din 26 februarie 2016, cele două pastile de culoare albă din fragmentul de blister cu inscripție principală "Subitex 8 mg", ridicate la 02 februarie 2016 în urma percheziției corporale a lui Obada Pavel, prezentate la cercetare, reprezintă substanța psihotropă – pastile de buprenorfin, cu masa totală de 0,7744 g, care în temeiul Hotărârii Guvernului nr. 79 din 23 ianuarie 2006, prin care a fost aprobată Lista substanțelor narcotice, psihotrope și a plantelor ce conțin astfel de substanțe, depistate în trafic ilicit, precum și cantitățile acestora, constituie proporții deosebit de mari. Substanța în formă de praf de culoare albă, din pachețelul de polietilenă de culoare violetă, ridicat în același loc, prezentat la cercetare, reprezintă substanța narcotică – PVP, cu masa de 0,0165 g, care în temeiul Hotărârii Guvernului nr. 79 din 23 ianuarie 2006, prin care a fost aprobată Lista substanțelor narcotice, psihotrope și a plantelor ce conțin astfel de substanțe, depistate în trafic ilicit, precum și cantitățile acestora, constituie proporții mici. Substanța din cele unsprezece capsule, din cele două blistere cu inscripția principală "Valfen plus", ridicat din același loc, prezentate la cercetare, reprezintă substanța psihotropă – capsule de Fenobarbital, cu masa totală de 2,2583 g, care în temeiul Hotărârii Guvernului nr. 79 din 23 ianuarie 2006, prin care a fost aprobată Lista substanțelor narcotice, psihotrope și a plantelor ce conțin astfel de substanțe, depistate în trafic ilicit, precum și cantitățile acestora, constituie proporții mari.

Tot el, prelungindu-și acțiunile criminale, în aceeași perioadă și circumstanțe, la 02 februarie 2016, aproximativ la ora 22:50, realizând intențiile sale criminale de înstrăinare a substanțelor narcotice, a fost reținut de organul de urmărire penală în curtea blocului nr. 406 din str. Munceşti, mun. Chișinău, iar în rezultatul percheziției automobilului de model "Dacia Logan" cu n/î xxxx, aflat în posesia temporară a lui Obada Pavel, au fost stabilite și ridicate substanțe narcotice păstrate de către acesta în scop de înstrăinare, și anume: 26 de pliculețe din polietilenă de culoare roză, cu substanță sub formă de cristale de culoare albă și un tub improvizat din folie de staniol. Conform raportului de expertiză nr. 156, 257 din 24 februarie 2016, substanța menționată, prezentată la cercetare, reprezintă substanța narcotică – PVP (a-pyrrolidinovalerophenone), cu masa totală de 0,3206 g, care în temeiul Hotărârii Guvernului nr. 79 din 23 ianuarie 2006, prin care a fost aprobată Lista substanțelor narcotice, psihotrope și a plantelor ce conțin astfel de substanțe, depistate în trafic ilicit, precum și cantitățile acestora, constituie proporții mari. Pe suprafața internă a pachețelului înfășurat cu bandă adezivă de tip scotch, prezentat la cercetare, a fost depistată substanța narcotică – PVP, în cantități de urme. Pe suprafața internă a tubului improvizat din folie de staniol, prezentat la cercetare, au fost depistate substanțe narcotice – PVP și heroină, în cantități de urme.

3. Împotriva sentinței au declarat apeluri:

3.1. *Avocatul Pîrvan Dumitru în numele inculpatului*, care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțare unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care acțiunile ultimului să fie reîncadrate în baza art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal și să-i fie stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 5 ani, cu aplicarea prevederilor art. 79 Cod penal și cu suspendarea executării acesteia pe o perioadă de probațiune de 5 ani.

În motivarea cererii depuse apelantul a invocat următoarele:

- sentința de condamnare este neîntemeiată, de către instanța de fond fiind eronat reținut că inculpatul nu și-a recunoscut vina, deoarece ultimul a recunoscut-o parțial, declarând că a procurat substanțele narcotice pentru propriul consum, și nu pentru realizare;

- partea acuzării nu a prezentat probe întru confirmarea semnului calificativ de distribuire a substanțelor narcotice, deoarece inculpatul nu a fost prins la fața locului că realizează substanțe narcotice; totodată, acestea erau împărțite în pachețele care ușurează păstrarea și consumul, toate pachețelele fiind atât pentru consum propriu, cât și cu Cozmuță R.;

- materialele dosarului conțin date medicale referitoare la faptul că inculpatul suferă de dureri acute la coloana vertebrală, pe care ultimul le înlătură prin întrebuințarea substanțelor narcotice; apelantul a menționat că inculpatul activează în calitate de șofer, fapt care îi provoacă durerile menționate, iar din întâmplare a consumat substanțe narcotice cu Cozmuța R. și a observat efectul acestora;

- inculpatul a conlucrat de la bun început cu organul de urmărire penală, i-a comunicat numărul de telefon al persoanei care îi vindea substanțele narcotice, metoda achitării (prin terminal), faptul că persoane necunoscute îi comunică locul de unde urmează să ia substanțele narcotice și care este prețul unui gram;

- în cauză nu au fost stabilite circumstanțe agravante, ci doar atenuante, și anume că inculpatul și-a recunoscut parțial vina, a conlucrat cu organul de urmărire penală, este invalid de gradul II, are loc de muncă și de trai, este cetățean a Republicii Moldova, are la întreținere un copil minor, fiind sub stare de arest pe o perioadă mai mare de 12 luni a înțeles cele săvârșite și sincer se căiește.

3.2. *Avocatul Roșca Andrei în numele inculpatului*, care a solicitat casarea acesteia și dispunerea achitării ultimului.

În motivarea cererii depuse apelantul a invocat următoarele:

- sentința de condamnare este neîntemeiată, partea acuzării s-a referit la procesele-verbale de interceptare și înregistrare a comunicărilor inculpatului cu alte persoane, care însă nu probează circulația ilegală a substanțelor narcotice în scop de înstrăinare; apelantul a invocat că partea acuzării nu concretizase căror anume persoane le-au fost vândute substanțele narcotice, deoarece în procesele-verbale privind interceptarea și înregistrarea convorbirilor nu se conțin astfel de informații; suplimentar, apelantul a indicat că inculpatul s-a aflat sub supraveghere specială o

perioadă îndelungată, fiind bănuit în realizarea substanțelor narcotice, iar lipsa la materialele dosarului a documentării achiziției de control demonstrează că în toată perioada menționată inculpatul nu a realizat substanțe narcotice;

- este eronată concluzia instanței că activitatea inculpatului era orientată anume spre comercializarea substanțelor narcotice și psihotrope, deoarece această activitate nu a fost probată de partea acuzării, fiind imposibilă realizarea amfetaminei și metamfetaminei în situația în care inculpatul nu deținea aceste substanțe; totodată, declarațiile inculpatului au fost apreciate pripit și greșit s-a conchis că substanța narcotică PVP a fost pregătită pentru realizare, or inculpatul a explicat că separarea acesteia în proporții mici era necesară din considerentul că substanța menționată își pierde calitățile la contact cu aerul;

- instanța de fond incorect a dispus încasarea cheltuielilor judiciare din contul inculpatului în beneficiul statului, deoarece aceasta contravine normelor imperative ale art. 227-229 Cod de procedură penală.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 23 mai 2017 au fost admise apelurile declarate, casată sentința în partea încasării cheltuielilor de judecată și pronunțată o nouă hotărâre în această parte, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care a fost respinsă solicitarea procurorului Zgureanu Alexandru privind încasarea din contul inculpatului a cheltuielilor de judecată. În rest sentința a fost menținută.

4.1. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a reținut că instanţa de fond a analizat obiectiv cumulul de probe prin prisma art. 101 Cod procedură penală, din punct de vedere al pertinenţei, concludenţii, veridicităţii şi coroborării lor, care în ansamblu dovedesc vinovăţia inculpatului în săvârşirea infracţiunii prevăzute la art. 217^1 alin. (4) lit. d) Cod penal, și anume: declarațiile martorului Cozmuță R.; ordonanța de disjungere într-o procedură separată a cauzei penale, din 12.03.2016 (f.d. 1-2, vol. I); procesul-verbal de percheziție corporală a lui Obada Pavel din 02.02.2016 (f.d. 143, vol. I); procesul-verbal de percheziție a automobilului “Dacia Logan” cu n/î ZZK 706 din 02.02.2016 (f.d. 150-151, vol. I); raportul de expertiză nr. 156, 257 din 24.02.2016 (f.d. 56-164, vol. I); raportul de expertiză nr. 270-271 din 26.02.2016 (f.d. 172-180, vol. I).

Instanța de apel a statuat asupra corectitudinii excluderii din învinuire, de către instanța de fond, a semnului calificativ prevăzut la lit. b) alin. (4) art. 217^1 Cod penal - săvârșirea infracțiunii de către un grup criminal organizat – deoarece acesta nu și-a găsit confirmare, or acuzatorul de stat nu a demonstrat participarea inculpatului la un grup criminal organizat și care era rolul acestuia în eventualul grup criminal organizat.

Suplimentar, instanța de apel a considerat că instanța de fond, la rândul său, întemeiat a apreciat critic declaraţiile inculpatului, considerându-le neveridice şi date cu scopul evitării răspunderii penale, or acestea se contrazic prin întregul sistem de

probe cercetate în instanţa de fond, care combat în întregime versiunea inculpatului, în particular declarațiile martorului Cozmuță R.

Referindu-se la declarațiile martorului menționat, s-au respins argumentele apelanților prin care s-a invocat că instanța de fond urma să le aprecieze critic, din motiv că nu sunt confirmate prin careva probe și însuși martorul este consumator de droguri și distribuie substanțe narcotice.

Sub acest aspect, instanța de apel a reținut că declarațiile martorului în cauză, date în instanța de fond, corespund celor date la urmărirea penală, sunt consecvente, coroborează între ele şi cu celelalte probe materiale prezentate şi verificate în cadrul cercetării judecătoreşti. Suplimentar, instanța de apel a reținut că martorul a fost prevenit de răspunderea penală pentru darea declaraţiilor intenţionat false şi prin urmare nu există temei de a le aprecia critic, cu atât mai mult că în cadrul cercetării judecătoreşti nu au fost prezentate probe care ar infirma cele relatate.

În acest context, instanța de apel a apreciat concluzia primei instanţe, potrivit căreia versiunea inculpatului privind faptul că nu a săvârşit distribuirea şi înstrăinarea substanţelor narcotice şi psihotrope şi că substanţele narcotice ridicate din automobilul pe care îl conducea, în momentul reţinerii sale de către colaboratorii de poliţie, erau destinate pentru consum propriu, a fost combătută în cadrul şedinţei de judecată prin declaraţiile martorului Cozmuță R., care a declarat că procura de la inculpat amfetamină sau metamfetamină, în cantităţi diferite, la preţ diferit, pe care ultimul i le aducea la domiciliu, ultima achitând inclusiv şi cheltuielile de transport suportate de către inculpat în legătură cu deplasarea lui. Mai mult, martorul a declarat că a făcut cunoştinţă cu inculpatul prin intermediul unei cunoștințe căreia inculpatul îi vindea droguri.

Suplimentar, martorul a declarat că drogurile erau împachetate în câte o doză de 200, 500 lei, pe care inculpatul le punea în săculeţ şi le topea deasupra pliculeţele ca drogurile să nu iasă din ele, iar ulterior le cântărea.

În acest context, instanța de apel a conchis că circumstanțele relatate de martorul Cozmuță R. au fost confirmate prin acţiunile procesuale efectuate în data de 02 februarie 2016, când la inculpat au fost depistate mai multe tipuri de substanţe narcotice împachetate pe doze, în proporţii deosebit de mari.

În prezența celor constatate, instanța de apel a apreciat temeinicia concluziei primei instanțe, potrivit căreia în cadrul şedinţei de judecată s-a dovedit cu certitudine că activitatea inculpatului era orientată anume spre comercializarea substanţelor narcotice şi psihotrope altor persoane, adică spre distribuirea şi înstrăinarea acestora, acesta acţionând anume în scopul distribuirii şi înstrăinării substanţelor narcotice şi psihotrope şi realizării unui profit în urma activităţii sale infracţionale, acest fapt fiind dovedit şi prin varietatea şi cantitatea substanţelor narcotice, iar pe lângă faptul că substanţele narcotice au fost depistate la inculpat şi în automobilul acestuia în proporţii deosebit de mari, acestea au fost împărţite şi ambalate în pliculeţe, fapt recunoscut de

către însăşi inculpat în cadrul şedinţei de judecată, ceea ce denotă că aceste substanţe narcotice au fost pregătite anume pentru comercializare, or versiunea inculpatului că ambala substanţele narcotice pentru consum propriu a fost combătută prin declarațiile martorului Cozmuță R.

În același context, instanța de apel a respins argumentele apelantului privind imposibilitatea comercializării de către inculpat a amfetaminei și metamfetaminei, din motiv că ultimul nu le poseda, menționând că inculpatului nu i-a fost incriminată realizarea acestor substanțe, prin declaraţiile martorului Cozmuță R. fiind relatat doar că cumpăra de la inculpat amfetamină sau metamfetamină, iar o prietenă de a sa cumpăra heroină, astfel fiind confirmat că inculpatul comercializa mai multe tipuri de substanţe narcotice şi psihotrope, pe lângă varietatea de substanţe narcotice depistate la el în urma percheziţiilor efectuate.

Referindu-se la argumentul din apelul avocatului precum că consumul de droguri îi ameliora durerile inculpatului, instanța de apel a statuat că această situație nu infirma faptul că inculpatul, concomitent, înstrăina substanţe narcotice altor persoane.

În plenitudinea constatărilor efectuate, instanța de apel a apreciat critic argumentele apelanților prin care se solicita recalificarea acțiunilor inculpatului sau dispunerea achitării lui, considerând că la materialele cauzei au fost administrate suficiente probe prin care se atestă vinovăția inculpatului.

Referindu-se la pedeapsa stabilită inculpatului, instanța de apel a considerat că aceasta just a fost individualizată de către prima instanță, care a ținut cont de gradul de pericol al infracțiunii, calificată ca deosebit de gravă, de personalitatea inculpatului, care este invalid de gradul III, de lipsa circumstanțelor atenuante și agravante.

În prezența acestor constatări, instanța de apel a concluzionat că soluția adoptată de către prima instanță își va atinge scopul de corectare și reeducare a inculpatului.

Verificând legalitatea și temeinicia sentinței, instanța de apel a considerat că prima instanță, la rândul său, neîntemeiat a dispus încasarea sumei de 2429,32 lei, cu titlu de cheltuieli judiciare, de la inculpat în beneficiul statului, astfel fiind relevant argumentul expus în apelul avocatului Roșca Andrei, potrivit căruia încasarea banilor contravine normelor imperative procesuale penale și nu este bazată pe probe corespunzătoare.

În legătură cu acest fapt, instanța de apel a apreciat netemeinicia solicitării acuzatorului de stat, statuând că cheltuielile judiciare suportate în cadrul desfășurării urmăririi penale, la caz în mărime de 2429,32 lei, constituie cheltuieli efectuate în vederea acumulării probatoriului necesar pentru demonstrarea vinovăției inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate și nu pot fi puse în seama inculpatului, deoarece organul de urmărire penală are un rol activ în procesul de depistare a diferitor circumstanțe întru aducerea învinuirii de stat. Suplimentar, instanța de apel a reținut că legea procesual-penală nu instituie în mod expres achitarea de către inculpat a cheltuielilor judiciare suportate în cadrul urmăririi penale.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către *procuror*, depus la 19 iunie 2017, care a solicitat casarea totală a acesteia, cu menținerea sentinței.

În motivarea cererii depuse, recurentul a invocat că soluția instanței de apel privind respingerea solicitării de încasare a cheltuielilor de judecată de la inculpat este ilegală, contrară prevederilor art. art. 227 alin. (1), 229 alin. (1) Cod de procedură penală, care instituie obligativitatea suportării cheltuielilor de judecată de către inculpat.

Suplimentar, recurentul a invocat că alin. (3) al art. 227 Cod de procedură penală instituie prevederi cu caracter general, care nu obligă statul să suporte cheltuieli, ci să le achite la momentul necesar pentru a facilita operativitatea acțiunilor organului de urmărire penală și pentru a nu condiționa încălcarea termenului rezonabil de desfășurare a procesului penal, prin încasarea cheltuielilor de judecată de la părțile în proces.

5.2. Hotărârile judecătorești sunt atacate cu recurs ordinar de către *avocatul Roșca Andrei în numele inculpatului*, depus la 19 iulie 2017, care a solicitat casarea acestora și dispunerea achitării inculpatului.

În motivarea cererii depuse, recurentul a invocat că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra unei multitudini de motive expuse în cererea de apel (f.d. 113-114, vol. III). Suplimentar, recurentul a reiterat argumentele invocate în cererea de apel, și anume că învinuirea adusă inculpatului nu și-a găsit confirmare în cadrul judecării cauzei, iar concluziile instanței se bazează pe o eroare gravă de fapt și motivele prin care instanța și-a argumentat soluția sunt în contradicție cu circumstanțele cauzei și normele de drept, iar totalitatea probelor cercetate în instanța de judecată nu indică la vinovăția inculpatului.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității acestora, din următoare considerente.

Potrivit art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide asupra inadmisibilității recursului ordinar declarat dacă se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

Referitor la recursul ordinar declarat de procuror.

Colegiul penal constată că instanța de apel s-a expus motivat asupra necesității respingerii solicitării de încasare a cheltuielilor de judecată din contul inculpatului, just statuând că cheltuielile judiciare suportate în cadrul desfășurării urmăririi penale, la caz în mărime de 2429,32 lei, constituie cheltuieli efectuate în vederea acumulării probatoriului necesar pentru demonstrarea vinovăției inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate și nu pot fi puse în seama inculpatului, deoarece organul de urmărire penală are un rol activ în procesul de depistare a diferitor circumstanțe întru aducerea învinuirii de stat.

Suplimentar, Colegiul penal constată că instanța de apel justificat a reținut că legea procesual-penală nu instituie în mod expres achitarea de către inculpat a cheltuielilor judiciare suportate în cadrul urmăririi penale.

Din motivul corectitudinii constatărilor expuse în decizia instanței de apel, Colegiul penal consideră că argumentele invocate în recursul depus de procuror nu și-au găsit confirmare.

Referitor la recursul ordinar declarat de avocat în numele inculpatului.

În partea ce ține de invocarea omisiunii instanței de apel de a se pronunța asupra motivelor invocate în cererea de apel, Colegiul penal constată că instanța de apel a abordat detaliat argumentele apelantului, expunându-se asupra acestora prin constatările redate în pct. 4.1. al prezentei decizii, care nu necesită o reiterare.

Din acest considerent, Colegiul penal consideră că temeiul pentru recurs, prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură, și anume că instanța de apel nu s-a expus asupra tuturor motivelor invocate în apel, nu și-a găsit confirmare.

În partea ce ține de critica aprecierii probelor de către instanța de apel, Colegiul penal constată că aceasta este inadmisibilă. În acest context, Colegiul penal reține că art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală prevede o listă exhaustivă de temeiuri pentru recurs, a cărei analiză denotă faptul că chestiunile privind aprecierea probelor nu sunt reflectate în conținutul acestui articol, astfel neconstituind un temei pentru recurs separat. În acest sens, este necesar de a reitera că potrivit art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute în art. 427, fiind în drept să judece şi în baza temeiurilor neinvocate, fără a agrava situaţia condamnaţilor.

Totodată, Colegiul penal statuează că critica aprecierii probelor, care la caz comportă o solicitare de reapreciere a acestora, nu poate fi supusă analizei la etapa examinării cauzei în ordine de recurs ordinar, deoarece instanța de recurs este abilitată de a se pronunța asupra chestiunilor de drept, care constituie erori cu caracter procedural sau material, iar aprecierea probelor constituie o chestiune de fapt, ce ține de judecarea fondului cauzei, judecare care nu se înfăptuiește de către instanța de recurs. În contextul dat, Colegiul penal reiterează că instanța de recurs verifică legalitatea și temeinicia hotărârilor judecătorești atacate, exclusiv prin prisma prezenței sau absenței temeiurilor pentru recurs, prevăzute la art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală.

Din considerentele expuse, Colegiul penal va respinge argumentele recurentului în partea dată, ca fiind *de jure* inadmisibile.

Totodată, Colegiul penal constată că recurentul a indicat în recurs sintagma “art. 427 alin. (1) pct. 8) CPP”, fiind omisă în mod absolut desfășurarea motivelor care ar indica asupra a careva eroare de drept prevăzută în prevederea nominalizată, ceea ce

implică imposibilitatea confirmării existenței unui careva temei de recurs în partea dată.

Din considerentele enunțate, pornind de la corectitudinea și plenitudinea constatărilor realizate de către instanța de apel privind vinovăția inculpatului, luând în considerare motivarea amplă a deciziei instanței de apel în partea chestiunilor care au fost invocate în recursurile ordinare, apreciind că temeiurile pentru recurs, invocate de recurenți, nu și-au găsit confirmare și nu au fost identificate alte temeiuri care, examinate din oficiu, să impună necesitatea casării hotărârilor judecătorești atacate, Colegiul penal conchide că recursurile ordinare înaintat în cauză urmează a fi declarate inadmisibile, deoarece sunt vădit neîntemeiate.

7. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) și alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Vasile Bolduratu și de avocatul Andrei Roșca în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 23 mai 2017, în cauza penală în privința lui Obada Pavel, ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 06 decembrie 2017.

Președinte: Nicolae Gordilă

Judecători: Liliana Catan

Ion Guzun